

ΠΑΝΘΕΣΠΩΤΙΚΗ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ίδρύθη τὸ 1935—Περίοδος Γ΄
Ἀριθμὸς φύλλου 328|60

ΔΕΥΤΕΡΑ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1956

Ίδιοκτήτης — Διευθυντής
Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Αἱ Συνδρομαὶ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
Τιμὴ Φύλλου: Δραχ. 1

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Δημῶν, Ἐνώσεων	δρ. 300
Τραπεζῶν	
Κοινοτήτων, Ἐπαγ.	» 200
γελ. Ὁργανώσεων	
Ἰδιωτῶν ἑσῶτ. ἐτησ.	» 50
» » ἐξαμ.	» 30
Ἐξωτερικοῦ ἐτησ. δολ.	12
Δημοσιεύσεις κατὰ χι- λιοστὸν χώρου	» 1.5
Κοινωνικά	» 15
Ἐμβλήματα, ἀλληλογραφία:	
Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ	
Ἡγουμένιτσαν	

ΕΚΑΜΟΜΕΝ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΜΑΣ

Ἡ ἐφημερίς αὐτή, ὡς ὅρ-
γανον τῆς κοινῆς γνώμης,
πιστεύει ὅτι ἔκαμε τὸ κα-
θῆκον τῆς εἰς τὸ ὑψίστης
σημασίας διὰ τὸν τόπον
μας, ζήτημα τοῦ Δημάρχου
Ἡγουμένιτσης.

Ἐνεθάρρυνε τοὺς δίστα-
κτικούς. Παρώτρυνε λάθε
ἠθικὸν στοιχεῖον τοῦ τό-
που μας, ἀνεξαρτήτως κομ-
ματικῆς παρατάξεως, καὶ ὑ-
ποβάλλει ἐαυτὸν εἰς τὸ προ-
σκήνιον τῶν κανονικῶν ἀ-
γῶνων διὰ τὴν διεκδικήση
τῶν τίτλων τοῦ Δημάρχου
τῆς Πόλεως μας, ποὺ εἶναι
καὶ Πρωτεύουσα τοῦ Νο-
μοῦ μας. Ὑπενθύμισε πρὸς
πάντας τὸ καθῆκον, νὰ
προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας
τῶν εἰς τὸν τόπον μας ποὺ
εἶναι καὶ δικτὺς τῶν τόπων.

Ὅλοι δυστυχῶς ἀπέφυ-
γον. Δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀγω-
νισθῶν οἱ ἴδιοι καὶ νὰ δώ-
σουν τὴν μάχην τῆς 13ης
Ἰανουαρίου. Προτίμησαν
νὰ μείνουν εἰς τὰ παρασκή-
νια καὶ νὰ προπαρκαγευσ-
θοῦν στὰ κορυφὰ γιὰ τὴν
μάχην, τὴν διεξαγωγὴν τῆς
ὁποίας ἀνέθηκαν εἰς πρό-
σωπον, τὸ ὁποῖον καὶ κατὰ
τὴν ὁμολογίαν τῶν ἰδίων ἐ-
χρεωκόπησε εἰς τὴν συνείδη-
σιν τοῦ λαοῦ, ἀπὸ τὴν πολυ-
κύμαντον δημοσίαν καὶ ἱ-
διωτικὴν του ζωῆν, λέγου-
ν πολλοὶ ὅτι, οἱ εἰς τὰ κοι-
νὰ ἀνακατεμένοι, κρίνου-
ται διὰ τὴν δημοσίαν τῶν
ζωῶν. Ἀγνοοῦν ὅμως ὅτι ἂ
ποτελεῖ ἀρχὴν ἀπαράβα-
τον ὅτι ὁ καθῆκον τῆς ἱ-
διωτικῆς ζωῆς ἐπιδορᾷ ἐπὶ
τῆς δημοσίας ζωῆς τῶν ἀ-
τόμων. Ὅποιος ἐπέλεξε
καὶ ἐδημιούργησε κατὰ τὴν
τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ἐκεῖ-
νος δύνανται ἂν διεκδικήσῃ
καὶ θέσιν δημοσίου ἀνδρός,
διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς
κανονικῆς του ὑπερτοῦ γενι-
κατέρου καλοῦ ἐνὸς τόπου.

Τὸ πρόσωπον διωκτὸν, ὅπως
τὸν ὁποῖον μιν οὐκ ἀντι-
δρῶν ὠρισμένα πρόσωπα
τῆς κοινωνίας μας διὰ τὴν
τὸν ἀναιδέως Δημάρχον,
φέρεται, παρ' αὐτῶν τῶν ἱ-
δίων τῶν ὑποστηρικτῶν
του, εἰς τὰ τελευταῖα ὅσα
λοπάτια τῆς ἀνθρωπίνης
χρεωκοπίας καὶ ἡ προσωπι-
κότης του ἐκμηδενίζεται τε-
λεῖως καὶ ἐξετελείζεται, ὅ-
ταν, ἀπ' ἐνὸς μὲν διακηρύτ-
τουν ὅτι νιν οὐκ ἀντι-
τοῦ ἐξ οὐκτου διὰ τὴν ἐξα-
σφαλίσουν εἰς τοῦτον ἐπάγ-
γελμα — καὶ ὅχι Δημάρχον
διὰ τὴν πρωτεύουσάν τοῦ
Νομοῦ — καὶ ἀπ' ἑτέρου
προσπαθοῦν ἐραδικῶς νὰ ἐ-
ξασφαλίσουν καὶ τὸ πᾶν
τοῦ παραβόλου, τοῦ ὁποῖου

στερεῖται ὁ ὑποψήφιος τῶν
Δημάρχων, κατὰ τὰ λεγόμε-
να τῶν ἰδίων.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους αὐτοὺς
δὲν μπορεῖ νὰ ἐκλεγῇ Δη-
μάρχος. Ἀλλὰ καὶ ἐκλεγέ-
μενος δὲν θὰ δύναται νὰ
ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του ὡς
Δημάρχος, διότι θὰ στερεῖ-
ται τοῦ ἀναγκαίου ἠθικοῦ
κύρους, διὰ τοῦ ὁποῖου νὰ
ἐπιβάλλεται πρὸς ὅλους τὰς
κατευθύνσεις καὶ νὰ πα-
ρουσιάζῃ καρποφόρον δρᾶ-
σιν διὰ τὸν τόπον γενικώ-
τερον.

Τὰς ὁρθὰς αὐτὰς σκέψεις
ἐπρεπε νὰ κάμουν προτοῦ
ἀποφασίσουν νὰ ἀβούν θε-
σιν ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ
Δημάρχου οἱ διάφοροι τοπι-
κοὶ παράγοντες. Ἐπρεπε
νὰ ὑπολογίσουν ὅτι κατὰ
τὴν μάχην ὅλον παίζει, διὰ
τὴν αἰσίαν ἐξέβασιν καὶ τὴν
νίκην, ἡ προσωπικότης τοῦ
ἡγήτορος καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν
ἐμπιστοσύνη καὶ σεβασμὸς
τῶν ὑφισταμένων του. Καὶ
εἰς τοὺς κοινούς ἀγῶνας τὸ
αὐτὸ συμβαίνει. Ἐπιβάλλε-
ται τις ὅταν διαθέτῃ πλη-
ρη ἠθικὸν ἐξοπλισμόν, ὅταν
διακρίνεται διὰ τὰ ἐξαιρετι-
κά του προσόντα, διὰ τὰ
διεκδικητὴ τίτλους τιμητικούς
ὅταν εἰς τὴν κοινὴν συνείδη-
σιν θεωρεῖται ἱκανὸς νὰ
προσφέρῃ ὑπηρεσίας εἰς τὸν
τόπον καὶ φιλοδοξεῖ νὰ ἐξυ-
πηρετήσῃ τὸν τόπον καὶ ὅ-
χι τ' ἀτομικά του συμφέροντα.

Τὰς σκέψεις αὐτὰς δὲν
τὰ ἔκαμον. Δὲν ἐσκέφθη-
σαν ποῖαν ὁδὸν ἔντυ-
πωσιν θὰ ἔκαμνεν ἡ προ-
βολὴ τοῦ κ. Δημ. Μπότση,
ὡς ὑποψηφίου Δημάρχου,
εἰς τὸν ἐντὸς καὶ ἐξ τῆς
Πρωτεύουσας μας λαόν. Δὲν
ἐσκέφθησαν ὅτι ἡ προβολὴ
τοῦτου θὰ ἐδημιούργει τὴν
ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ Πρωτεύου-
σα τοῦ Νομοῦ στερεῖται ἀν-
θρώπων ἱκανῶν νὰ διοική-
θωσιν τὸν τόπον, ἐφ' ὅσον
τὸν τίτλον τοῦ πρώτου πολί-
του τῆς Πόλεως καὶ τοῦ
Νομοῦ διεκδικεῖ μόνον ὁ
κ. Μπότσης, τὸν ὁποῖον, οἱ
ἴδιοι οἱ ὑποστηρικταὶ του,
ἐμφανίζουν ὡς χρεωκοπημέ-
νον. Δὲν ἐσκέφθησαν ὅτι
εἰς τὴν κοινωνίαν μας ὑπάρ-
χουν ἄνθρωποι ποὺ πολε-
μοῦν τὴν ἀνάδειξιν ὡς Δη-
μάρχου, τοῦ κ. Βασιλείου
Πιτούλη, ἀλλὰ καὶ ἐντρέ-
πονται, διὰ τὸ λογαριασμόν
τους καὶ διὰ λογαριασμόν
τοῦ τόπου, νὰ ταχθῶν ὑπὲρ
τοῦ κ. Μπότση. Δὲν ἐσκέφ-
θησαν νὰ βοηθήσουν ὅλους
τοὺς ἀντιτιθεμένους εἰς τὴν
Δημοσχοποίησιν τοῦ κ. Β.
Πιτούλη καὶ ἡμᾶς ἀκόμη,

νὰ λάβουν θέσιν. Ἐὰν εἴ-
χον καμὴ τὰς σκέψεις αὐτὰς,
θὰ ὄφειλον νὰ ὑποδείξουν
οἰονόμητοτε ἄλλον ὑποψήφι-
ον, ὡς ἀντίπαλον τοῦ κ. Πι-
τούλη, ἐκτὸς τοῦ κ. Μπό-
τση, ἀδιαφόρως ἂν τὸ πρό-
σωπον τοῦτο θ' ἀνῆκε εἰς
τὴν Α ἢ Β κομματικὴν πα-
ράταξιν, διότι ἡ ἐκλογὴ Δη-
μάρχου στερεῖται σήμερον
κομματικῆς χροιάς. Τοιοῦ-
τον πρόσωπον δὲν ὑπέδει-
ξαν. Μόνον τότε, χωρὶς νὰ
ἐντρεπώμεθα, θὰ ἐπέρναμε
θέσιν ὑπὲρ τοῦ κοινῆς ἐμ-
πιστοσύνης ὑποψηφίου, οἱ-
σοῦντο κατὰ τὸν ἄν ἡ.ο. Εἴτε
ἐλέγετο Πετασίνης, εἴτε Γύ-
ρας, εἴτε Σακαροῦλης, εἴτε
Σπυρόπουλος, εἴτε Χονδρό-
πουλος, εἴτε Πράσσης εἴτε
Τσώνης, εἴτε... εἴτε...

Καὶ ἀφ' οὗ δὲν ἔγιναν
αὐτὰ κατελέξαμε εἰς μίαν
ἀπόφασιν. Ἡ προσπάθειά
μας μέχρι τῆς Παρασκευῆς
ἀπέβλεπε εἰς τὴν ἀνάδειξιν
ὑποψηφίου οἰονόμητοτε, πλην
τοῦ ἑαυτοῦ μας. Σαφῶς διε-
τυπώσαμεν τὰς ἀπόψεις μας
ἐπὶ ἑνα μῆνα.

Ἀλλ' ὅταν εἶδομεν καὶ ἐ-
πεισθῆμεν ὅτι οὐδεμία ἐξε-
δηλώθη ἀπόφασιν, μέχρι
τοῦ μεσονυκτίου τῆς Παρα-
σκευῆς, διὰ τὴν ὑποβολὴν
καὶ ἄλλης σοβαροῦς ὑ-
ποψηφιοσύνης, ἐλάβομεν
τὴν ἀπόφασιν νὰ θέσωμεν
καὶ τὴν ἰδικὴν μας ὑψη-
φίτητα. Τὴν ὑποχρέωσιν
αὐτὴν μᾶς ἐπέβαλλεν ἡ βα-
θεῖα πίστις μας ὅτι ὁ τέλος
αὐτὸς εἶναι ἄξιος καλὴς
μεταχειρίσεως καὶ ὅχι
ἠθικῆς ἐξουθενώσεως. Μᾶς
ἐπέβαλλον οἱ εὐθαρσεῖς ἀγῶ-
νες μας οἱ συνεχεῖς καὶ ἀδιά-
κοποι ὑπὲρ τοῦ τόπου αὐ-
τοῦ, τοῦ ὁποῖου εἶμαι γέννη-
μα καὶ θρόνον καὶ ὑπὲρ
τοῦ ὁποῖου κατηνάλωσα καὶ
καταναλίσκω ὅλας μου τὰς
δυνάμεις, διὰ τὴν δημιουρ-
γίαν μιᾶς καλύτερας αὔριον
διὰ τὸν τόπον μας, διὰ τὴν
προστασίαν τῶν γενικῶν
καὶ τοπικῶν συμφερόντων
καὶ προπαντὸς τῶν λαϊκῶν
τάξεων. Μᾶς ἐπέβαλλε ἡ ἀ-
νάγκη νὰ διευκολύνωμι
τοὺς ψηφοφόρους ποὺ δὲν
συμπαθοῦν οὐτε τὸν ἑνα,
οὔτε τὸν ἄλλον ἀντίπαλόν
μας, διὰ νὰ μπορέσουν καὶ
αὐτοὶ νὰ ἀβούν τὸ καθῆ-
κον των καὶ νὰ μὴ οἰφίον
εἰς τὴν κάλπην λευκὰ ψηφο-
δέλτια. Τὸ ἐσπέρας τῆς 13ης
Ἰανουαρίου θὰ φανῇ ἐὰν
καλῶς ἐξετιμήσαμεν τὰ πράγ-
ματα καὶ ἂν ὁρθῶς ἐνηργή-
σαμεν. Πάντως θὰ ἔχωμεν
ἥσυχον τὴν συνείδησιν ὅτι,
ὅπως πάντοτε, οὕτως καὶ τῶ-
ρα, δὲν ὑπολείπεθα εἰς

Η ΩΡΑ ΤΩΝ ΕΥΘΥΝΩΝ ΕΓΓΙΖΕΙ Ο ΚΑΘΕΙΣ ΑΣ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ ΤΑΣ ΕΥΘΥΝΑΣΤΟΥ

Τὸ ἐγερτήριο σάλπισμα
τῆς «Πανθῆς» ἤχησε καὶ ἀντί-
χρησέ ὁ ἀντίπαλος καὶ πέραν
τῆς Ἡγουμένιτσης ἀκόμη.
Μόνον ἐδῶ δὲν ἀκούσθηκε
καλὰ. Μόνον ἐδῶ, οἱ λεγό-
μενοι κοινωνικοὶ παράγοντες,
δὲν ἔσκαψαν τὴν προσοχὴν τοῦ
ἐπρεπε καὶ ποὺ εἶχον ὑπο-
χρέωσιν νὰ δώσουν.

Δημάρχου θὰ ἐκλέξῃ ὁ λα-
ὸς τῆς Ἡγουμένιτσης. Ἀλλ'
τὰς πᾶς; Οἱ τοπικοὶ παράγον-
τες σὲ κάθε τόπο μαζεῦον-
ται, συζητοῦν, ἀνταλλάσσουν
γνώμης, πέρνουν τὰ ὑπὲρ
καὶ τὰ κατὰ, ζυγίζουν τὴν
βαρύντητα τῶν προσώπων
ποὺ προβάλλουν στὴ σκηνή,
ἐξετάζουν ἂν ὁ ἰδιωτικὸς βί-
ος τῶν φιλοδοξούντων νὰ τι-
μηθῶν μετ' ἀξίωμα εἶναι
λευκός, ἂν ἀπέδειξαν δημι-
ουργικὰς ἱκανότητες γιὰ τὸν
ἑαυτὸν τοῦτον ἀγῶνα τῆς
ζωῆς καὶ ἂν ἔχουν τὰ ἠθικά
προσόντα καὶ ἱκανότητες νὰ
προσφέρουν καὶ γενικώτερες
ὑπηρεσίας εἰς τὸν τόπον, ἢ
ἐὰν καὶ προηγουμένως ἀνεμί-
χθησαν εἰς τὰ κοινὰ, τί προ-
σέφεραν εἰς τὸν τόπον ὡς
δημόσιοι ἄνδρες.

Μία τέτοια κίνησις δὲν ση-
μειώθηκε στὸν τόπον μας, ὡ-
ς ἂν ὁ τόπος αὐτὸς νὰ εἶναι
τιμῆριον τοῦ ἐνός ἢ τοῦ ἄλ-
λου καὶ ὡς ἂν νὰ μὴ ὑπάρχῃ
καμμία ἐνότητα στὶς σκέψεις
καὶ ἐνέργειες.

Μόλις διαδόθη ἡ παραί-
τησις τοῦ κ. Πιτούλη, ἀρχισε
ἀμέσως τὸ κλαυθμῆρισμα, τὸ
νισαύρισμα καὶ τὰ τρεχάματα
ἀνάμεσα σὲ γυναῖκες καὶ
ἀνυπόπτους ἄνδρες, γιὰ νὰ
τοὺς συγκινήσουν, νὰ τοὺς
κάμουν νὰ τοὺς συμπονέ-
σουν στὴν δύσκολη θέσιν ποὺ
βρίσκονταν καὶ νὰ τοὺς βοη-
θήσουν νὰ πάρουν μιὰ θεσοῦ-
σαν νὰ ζήσουν! Τὸ ἐξίσωμα
τοῦ Δημάρχου τὸ ἐξέλαβον
ὡς ἐπάγγελμα βιοποριστι-
κόν!

Ἐπ' αὐτὸ καλοῦπι αὐτὸ
ἔγινεν ὁλόκληρη προπαγάν-
δα ἀπὸ σπῆτι σὲ σπῆτι, ἀπὸ
καλὸν σὲ καλὸν, ἀπὸ κα-
φεῖν σὲ μαγαζὶ, ἀπὸ καφε-
νεῖο σὲ καφενεῖο. Κάθε προ-
σπάθεια καταβλήθηκε νὰ
συγκινήθωσιν οἱ γυναῖκες
καὶ νὰ ἐξηγήσων τὰ φιλάν-
θρωπα οἰσθήματα τῶν. Τὸ
κόλπον πέτυχε προσωρινά
τοῦλάχιστον. Πολλοὶ δεσμεύ-
θηκαν μετὰ τὸν λόγο. Καὶ δὲν
ἀκούεται τίποτε ἄλλο παρὰ
τὸ ὄνομα τοῦ κ. Μπότση.
Καὶ ἀκούεται δυστυχῶς περὶ
ἐντονα τὸ ὄνομα τοῦ κ. Μπό-
τση καὶ διαλαλεῖται τοῦτο,
ὡς θεόπεμπτη δύναμις, περὶ
πολὺ ἀπὸ κείνους ποὺ στὴν
θάλασσά ν' ἀναλάβωμεν ἐνθύ-
νας διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην
τοῦ τόπου μας καὶ τὴν πε-
ριφρούρησιν τῆς τιμῆς τῆς
ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ τόπου
μας, ποὺ εἶναι τόπος μας,
ἀλλὰ τόπος καὶ ἐκείνων ποὺ
ἦλθαν καὶ συνέδεσαν τὴν
ζωὴν των μετὰ τὴν ἰδικὴν μας.

Ι. Κ. Οἰκονομίδης
Ὑποψήφιος
Δημάρχου Ἡγουμένιτσης.

δυστυχία καὶ τὸν κατατρεγ-
μὸς τοῦς, τίς φυλακίσαις καὶ
ἐξορίαις, δὲν εἶδαν συμπα-
στάτη δίπλα τοῦς τὸν κ.
Μπότση. Διαλαλεῖται ἀπὸ
τιμῶν καὶ εὐὐπολήτων
ἀνθρώπων ποὺ λένε ὅτι ἂ
κολοῦθοῦν Δημοκρατικὲς ἀρ-
χές, ἀδιάφορα ἂν ἀνῆκουν
εἰς τοῦτο ἢ ἐκείνο τὸ Κόμμα,
Δομοκρατικὸ ἢ Ἐρετικόν.

Μὰ τί συμβαίνει λοιπόν;
Μήπως παρεφρόνησε ἡ κοινῶ-
νία μας; Μήπως ἔχει προσβλη-
θῇ ἀπὸ ἠθικὸν ἐκφυλισμόν;
Ὅχι βραβίαιος Δὲν θέλουμε
νὰ τὴν κρίνουμε τόσο αὐστη-
ρά τὴν κοινωνία μας, ποὺ
μπορεῖ νὰ εἶναι ξένη πρὸς
ὅσα ἔγιναν. Ὅστε καὶ τοὺς
λίγους θαυμαστάς τοῦ κ.
Μπότση μπορούμε νὰ τοὺς
κακίσουμε γιὰ τίς ἀλλόκο-
τες ἰδέες των. Θέλουμε ἀκόμη
νὰ πιστεύσουμε ὅτι τοὺς βρή-
κε ὁ κ. Μπότσης ἀπροετοίμα-
στους καὶ ἐδῶκαν τὸν λόγο
συγκινηθέντες ἀπὸ τὰ κλαψί-
ματα. Ὅτι βιάσθηκαν νὰ δώ-

τοῦ γενικώτερον, ἀλλὰ
καὶ διὰ τὴν καταργήσῃ τὴν
ἀσύμφορον διὰ τὸν τόπον ὑ-
πάρχουσαν κατάστασιν τῆς
μονοπωλιακῆς διαχειρίσεως
τῶν κοινῶν παρὰ μὴς καὶ
μόνης οικογενείας, πρᾶγμα
ποὺ ἀποτελεῖ πάγκοιτον ἀν-
σθημα τοῦ λαοῦ τῆς Ἡγου-
μένιτσης καὶ τῆς Θεσπρωτίας
γενικώτερον καὶ ἀναμφισβή-
τητον θέλησιν ν' ἀπαλλαγῇ
τῆς μονίμου κηδεμονίας ὁ
τόπος αὐτός.

Διὰ τὸν ἀγῶνα αὐτὸν χρε-
ιάται ἰσχυρὸς ἠθικὸς ἐξο-
πλισμός, διότι καὶ ὁ ἀντίπα-
λος εἶναι ἰσχυρὸς καὶ μέσα
ἰσχυρὰ διαθέτει. Χρειάζεται
πίστις στὸν ἀγῶνα. Θέλησις
γιὰ τὴν νίκην Χρειάζεται ἐν-
ότι. Χρειάζεται νὰ ἤχησῃ ἡ
σάλπιγγα τῆς νίκης καὶ ὁ ἡ-
χος τῆς νῆας στα μύχια
τῆς ψυχῆς ἐκάστου, γιὰ νὰ
συγκινήσῃ, νὰ τὰ ἐνθουσιά-
σῃ, νὰ τὰ κάμῃ νὰ νοιώσουν
ψυχικὴ ἔπαρσι καὶ ἀνάτασι

ΑΙ ΕΥΧΑΙ ΜΑΣ ΕΠΙ ΤΩ Ν. ΕΤΕΙ

Μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ν. ἔτους 1957
ἀπευθύνομεν πρὸς ὅλους τοὺς φίλους συνδρο-
μητάς, ὁποσδήποτε εὐοκισμένους καὶ πρὸς
ὅλους τοὺς Θεσπρωτοὺς καὶ Ἡπειρώτας, τίς
πλὴν ἐγκραδέιους εὐχὰς μας ὅπως τὸ ἔτος
τοῦτο φέρῃ εἰς ὅλους κάθε οἰκογενειακὴν
χαρὰν καὶ εὐτυχίαν.

Ἰδιαίτερος ἀπευθύνομεν θερμὰς εὐχὰς
πρὸς τοὺς ἐορτάζοντας αὐριον, ἐορτὴν τοῦ
Ἀγ. Βασίλειου, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐορτάζοντας
τὴν ἐορτὴν, τῶν Φωτῶν καὶ Ἀγίου Ἰωάννου
φίλους μας καὶ συμπατριώτας.

Ἡ «Πανθεσπρωτικὴ»

συνεχὲς λόγο. Ὅτι πλανήθηκαν.
Θὰ ἦταν πολὺ βαρὺ νὰ δύναι
με ἄλλη ἐξήγησι στὴν θέσιν
ποὺ πῆραν μερικὸν—ὅλγισ-
τον εὐτυχῶς—στὸ ζήτημα τοῦ προ-
σώπου τοῦ Δημάρχου ποὺ
πρέπει νὰ ἐκλέξῃ ὁ τόπος.

Σ' ὅλα μας τὰ δημοσιεύμα-
τα, σχετικὰ μετὰ τὸ θέμα τοῦ
προσώπου τοῦ Δημάρχου,
ἐπὶ ἑνα μῆνα τώρα, ἐτονίσα-
με ποῖο εἶναι τὸ καθῆκον τῶν
κοινωνικῶν μας παραγόν-
των.

Τοὺς εἶπαμε νὰ προτιμή-
σων πρόσωπον τίμιον καὶ
ἠθικόν, πρόσωπον ποὺ νὰ ἔ-
χη ἐπιτοχὴ στὸν ἰδιωτικόν
τοῦτον καὶ νὰ ἔχη προκό-
ψιν στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.
Πρόσωπον ἠθικὸς ἀδισβλή-
τον ποὺ νὰ ἀπολαμβάνῃ τῆς
ἐκτιμήσεως καὶ ἐμπιστοσύ-
νης τῆς κοινωνίας. Πρόσω-
πον ποὺ νὰ ἔχη ἱκανότητες
νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὅχι μόνον
τὴν πόλιν μας τὰς συμφερον-
τάς, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ
Νομοῦ. Διότι ὁ Δημάρχος
Ἡγουμένιτσης, ὡς Δημάρ-
χος τῆς Πρωτεύουσας τοῦ
Νομοῦ, ἔχει ἀποστολὴν πο-
λὺ εὐρυτέραν, ὅπως ὁρθῶς
τονίζει καὶ ὁ Βουλευτὴς κ.
Παπασταύρου διὰ τῆς ἐφη-
μερίδος τοῦ «Θ. Νέας». Πρό-
σωπον τέλος ἀπολαμβάνον-
τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως καὶ
ἐμπιστοσύνης, διὰ νὰ δώσῃ
μάχην, ἡ ὁποία καὶ νὰ κερ-
δηθῇ διὰ τὸ συμφέρον τοῦ

πρὸς τὸ ἱερὸν καθῆκον ποὺ
θὰ ἐπιτελέσουν τὴν 13ην Ἰα-
νουαρίου 1957.

Μία τέτοια νίκη ὅμως μὲ
χάρτινους πύργους,
δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῇ. Ἀ-
γῶνας ἐκλογικὸς μὲ μοναδικὸ
κό σκοπὸ νὰ ἐξασφαλίσουμε
ἐπάγγελμα εἰς ὁποιοδήποτε
θέσιν, δὲν γίνεται πονηρὰ.
Γιὰ τὴν νίκην ἡθικὰ ἐρείσα-
ματα καὶ δὲν μπορεῖ νὰ φέ-
ρῃ τὴν νίκην. Ὅσοι σκέπτον-
ται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον
προβίδουν τὸν ἱερὸν ἀγῶνα.
Καὶ ἀναλαμβάνουν βαρύντα-
τες ἐθῶνες ἀπέναντι τοῦ τό-
που τοῦτου.

Εἰς τὸν τόπον αὐτὸν, τὸν
Ἰδιὸν ὅπου, ἐδῶ καὶ 40-
50 χρόνια, ἦλθαν ἀπὸ κά-
θε γωνία τῆς Ἑλλάδος καὶ
ἰδιαίτερως τῆς Ἡπείρου, διὰ
φοροὶ βιοπαλαισταὶ γιὰ νὰ
μοιρασθῶν μαζί μας τὸ ψάμι
τοῦτο παράγει ὁ τόπος μας.
Ἐδούλεψαν σκυλίσια καὶ τί-
μα, ἔχυσαν ἀφθονὸ ἰδρώτα
κατ', ὅσον τὸ μυρμηγκί, ἐφρόν-
τισαν νὰ ἀποθηκεύσουν τὰ
ἀγαθὰ τῆς ἐργασίας των τὰ
καλοκαίρι γιὰ νὰ ἔχουν καὶ
τὸν χειμῶνα τροφή. Ἀπὸ ἀ-
σχημοὶ μικροὶ τεχνίτες καὶ μι-
κροεπαγγελματίες καὶ γυρο-
λόγοι ἔγινον ἐργασταίω-
ται, ἐδημιούργησαν ἐμπορι-
κούς οἴκους, ἀπέκτησαν τὴν
ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς
κοινωνίας μας μέσα στὴν ὁ-

Η ΕΝΤΟΠΙΟΤΗΣ ΑΠΟΚΤΑΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑΣ ΘΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΚΑΛΟΥ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΗΝ ΓΝΟΜΗΝ ΤΟΥ Κ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

ποία κατέλαβον επίζηλη θέσι και θεωρούνται πλέον κι αυτοί εντόπιοι, γιατί συνέδεσαν όριστικά την τύχη των με την ίδια μας. 'Ανάμεσα σ' αυτούς τους τιμίους άγωνιστές ή και τους άλλους τους έντοπιους, που κι αυτοί αγωνίσθηκαν τίμια να σημουργήσουν κάτι για τον έαυτόν τους, θα έπρεπε ν' αναζητηθώ ό ένας, που θά ήδύνατο να γίνη Δ ή μαρχος για να τιμήση και τον τόπο και τον έαυτόν του. Δεν θα μάς ένδιέφερε εις ποίον Πολιτικόν Κόμμα θά ήλθε. Θά μάς ένδιέφερε να ήτο τίμιος, ήθικός και άλόβητος από βρωμίες ήθικές. Δεν ή θέλησαν μόνοι των ν' αναλάβουν τά βάρη της έξουσίας. Καί έδωσαν με τον κ. Μπότση. Τόν λυπούνται διότι δεν έχει έργασίαν. Γιατί δεν τον πέρνουν οι ίδιοι στις έπιχειρήσεις των για να το έξασφαλίσουν έργασίαν; 'Αλλή δικαιολογία δεν βρισκουν να δικαιολογήσουν την θέσι που πήραν έναντι του κ. Μπότση και έναντι του θέματος του Δημάρχου.

'Αλλ' είναι άξιολύπητος ό κ. Μπότσης για την σημερινή του δυσχερή οικονομική κατάστασι. Το φταίει κανείς; Μήπως τον κατέτρε εν ή κοινωνία μας; Κάθε άλλο. 'Ο κ. Μπότσης, άντ θετα με τους άλλους επήλυδας, που, όπως είπαμε παραπάνω, δούλεψαν σκληρά για να έχουν σήμερα οικονομική εύμάρεια, τιμή και ύπόληψιν στον τόπο μας, έκέρδισε πολλά χρήματα χωρίς πολλόν κόπον και ιδρώτα. Θά μπορούσε να ήταν σήμερα ένας δεύτερος Πιτούλης. 'Αλλά δεν τό ήλθε. Το χρήμα δεν τό κρατούσε. Το έδωσε. Γιατί το έδωσε ό ήγεμονικός β'ος. Δεν έσκέφθηκε ό ίδιος για την στενή του. Δεν υπελόγησε ποτέ ότι θά έρχονταν έποχή των ήσυχών αγελάδων. Δεν είναι λοιπόν από της πλευράς αυτής άξιολύπητος ό κ. Μπότσης.

'Αλ' ό κ. Μπότσης άναμινύεται και εις τά κοινά από τράντα και πλέον χρόνια. Τι άπέδωσε στο διάστημα αυτό για το κοινό καλό; 'Απολύτως τίποτε. Τούναντίον θά μπορούσε να τον κατηγορήσει κανείς ότι ή ανάμιξις του εις τά κοινά δεν άπέβλεπε ειμή μόνον εις την έξυπνότητα του άτομικού του συμφέροντος.

Τόν προβάλλουν σήμερα ως ύποψήφιον άντίπαλον του κ. Πιτούλη. 'Αλλ' αυτός ήτο μέχρι χθές στενός συνεργάτης των Πιτουλαίων, οι όποιοι ποικιλοτρόπως τον έχου ένισχύση οικονομικώς. Λέγουσιν ότι θά έκκαθάριση τους έκλογικούς καταλόγους της 'Ηγουμενίτης και θά

διαγράψη τους Βλάχους σηκνίτας, που άποτελούν τό έκλογικόν ύλικόν των Πιτουλαίων. 'Αγνοούν άραγε ότι ό ίδιος έκαμε κάποτε ένστασιν διαγραφής τούτων και όταν έπρόκειτο να συζητηθώ ή ένστασις έθεώρησε καλόν να παραιτηθώ του άγώνος. αναχωρήσας δια Κέρκυραν; 'Εμφανίζεται σήμερα ως αντίπαλος των Πιτουλαίων δια να παρασύρη μαζί του τους άντιπολιτικούς ψηφοφόρους. 'Αγνοούν όμως οι κάτοικοι ότι τό πέτομα του δεν διαρκεί πέραν της μιας ήμέρας και διαλύεται ως άραχνοφωλεία μ' ένα μικρό νεύμα του κ. Δ. Πιτούλη;

'Αλλά τό πειδ ουσίωδες; λησμονούν οι 'Ηγουμενισάδες τό σκάνδαλον του λαδιού του Γυμνασίου 'Ηγουμενίτης, που παρ' όλίγον να φέρη στο έδωλο του κατηγορουμένου πλείστους εύ'υπολήστους συμπολίτας, οι όποιοι διέφυγον τον κίνδυνον χάρις εις την παρέμβασιν του κ. Δήμου Πιτούλη, καταβαλόντος την άξίαν του έλαίου δια να σώση έαυτόν, τους άλλους και τον κ. Μπότση από την ντροπή από μια βεβαία κατάδικη; 'Ν κανείς άμφίβαλλη ύπάρχει εις τό πρωτοδικείον τό σχετικόν βούλευμα.

Δεν είναι έπομένως ό κ. Μπότσης ό ένδεδειγμένος να καταλάβη την τιμητικήν θέσιν του Δημάρχου. Διότι εις τά τελείως άπογυμνωμένους δάων εκείνων των προ'υποθέσεων, οι όποιοι άναδεικνύουν τους άνθρώπους που έμφανίζονται ως δημόσιοι άνδρες. 'Εσφαλλόν όσοι τον έσθάρρουν να θέση ύποψη φύητα. 'Εσφαλλόν όσοι έσπυσαν δι' έρανικής ελφορίας να το καταθέσουν τό παράβολον 'Ο κ. Μπότσης δεν πρόκειται να γίνη Δημάρχος 'Ηγουμενίτης. Και δεν πρέπει να γίνη. Διότι δεν είναι σωστό ν' ή γη. Οι ψηφοφόροι τό γνωρίζουν αυτό. Και δεν θά θυσιάσουν την ψήφον των. Πρέπει όμως να τό νοιώσουν και οι όλίγοι ύποστηρικταί του. Διά να μη σκορπισθοῦν αι ψήφοι, που έχουν ίεράν σημασίαν. Νίκη εις τον άγώνα δεν μπορεί να δώση ό κ. Μπότσης. Διότι αι λαϊκές μάζες κρίνουν με τό δικό τους άλάνθαστο κριτήριον και θεωρούν τοιούτον άνίκανον ν' άντιμετωπίση ένα τέτοιον άγώνα. 'Αν οι ύποστηρικταί του δεν θελήσουν να εύήσουν την όλην αυτήν θά φέρουν μεγάλην εύθύνην άπέναντι της Ιστορίας του τόπου μας και θα είσιν οι μόνοι υπεύθυνοι της παρατάσεως της δουλείας εις τον τόπον μας. 'Ηώρα των εύθύνων έγγίζει. 'Ο κανείς άς άναμετρήση τάς εύθύνας του. 'Ημεις είπαμε και έλάλησαμε...

Ι. Κ. Οικονομίδης

'Ανώνυμος, επί του παρόντος, συμπολίτης, λόγω γενόμενου περί του προσώπου του Διευθυντού μας, δια τό άξίωμα του Δημάρχου 'Ηγουμενίτης, ως καλύτερου οίου δήποτε άλλου, είπεν ότι «'Ο κ. Οικονομίδης είναι Καστριώτης». Συνεπώς άποκλείετο κατ' αυτόν να γίνη Δημάρχος 'Ηγουμενίτης. Φαντάζεται ότι ό κ. Μπότσης ΤΟΥ ή ό κ. Πιτούλης ή και οι άπαντα χού της Θεσπρωτίας έγκατεπαρμένοι Βλάχοι, οι όποιοι είναι έγγεγραμμένοι εις τους έκλογικούς καταλόγους 'Ηγουμενίτης και έρχονται άγελήδων δια να ψηφίσουν τό άφεντικόν των και να ρυθμίσουν την ζωή και τα συμφέροντα της 'Ηγουμενίτης, έχουν περισσότερα δικαιώματα από τον Καστριώτην, που κι αυτός είναι έγγεγραμμένος εις τους έκλογικούς καταλόγους 'Ηγουμενίτης, έχων επί πλέον ύπέρ αυτού τό ότι από τό 1937 έγκατεστάθη μονίμως εν 'Ηγουμενίτη, ότι έδώ έχασε όλην του την περιουσίαν κατά τον πόλεμον 1940 και ότι έδώ εύρίσκεται συνεχώς, ως έκδότης έφημερίδος.

Είναι Καστριώτης ό κ. Οικονομίδης και ύπερφηανεύεται δι' αυτό. Διότι τό Καστριώτην ή πάντοτε τό 'Εθνικόν Κέντρον εις τον δύσμοιρον τούτον τόπον, που έπλεοναζον οι Μουσουλμάνοι. 'Επροστάτευσεν τό Χριστιανικόν στοιχείον της περιοχής κατά τά χρόνια της δουλείας με την παληκήριάν των κατοίκων των δύο συνεχόμενων χωριών (Καστρί—'Αγ. Βλασίω). Οι Τούρκοι τους ύπελόγιζον πάντοτε και τους έσέβοντο εξ ανάγκης. Δεν άνέδειξε ποτέ προδότας. Δεν έξήρισε κανείς επί 'Εθνική άναξίωτη. Προέβαλλε πάντοτε ήθικην και ύλικήν αντίστασιν κατά των Μουσουλμάνων και έτόνωνε τό ήθικόν των κατοίκων των μικρών χριστιανικών χωριών οι όποιοι, διωκόμενοι, εύρισκον εις τό Καστρί άσυλον και άσφάλειαν. Εις τό Καστρί κατέφυγον πολλοί 'Ηγουμενισαίται και κάτοικοι των περίε χωριών και κατά τον πόλεμον 1912—13 και κατά την κατοχήν, δια μέζονα άσφάλειαν. Και μεταξύ αυτών και ό άνώνυμος έπικριτής και θαυμαστής του κ. Μπότση. Καθήκον εύγνωμοσύνης του επέβαλλε να ήτο εύλαβέστερος προς τους Καστριώτας και δι' αυτόν και δι' άλλους άκόμη λόγους, επί των οποίων ή συζήτησι δεν είναι του παρόντος.

'Αν ύπερφηανεύομεθα δι' τι οι άγώνες των προγόνων μας, μάς περιποιούν τιμήν πον και διότι άποτελεί μοναδικόν φαινόμενον άνθρωπου ν' άγωνίζεται με πολλές προσωπικές θυσίας και ζημίας, δια να ύποστηρίξη τά συμφέροντα του τόπου και να κρατή ύψηλά και ύπερήφανα την σημαίαν της άποτινάξεως της δουλείας από τον τόπον μας. Πρέπει, τέλος, να το έξηγήητον, ότι ό άγών θά κριθή μεταξύ των κ. Κ. Πιτούλη και Οικονομίδου και κάθε ψήφος που θά δίδεται σ' όν κ. Μπότση έλαττώνει τάς πιθανότητας έπιτυχίας του κ. Οικονομίδου, χωρίς να ώφελήσεται και τον Μπότση, ό όποιος και άν έμενε ό μόνος άντίπαλος του κ. Βασ. Πιτούλη δεν είχε την παραμικράν πιθανότητα έπιτυχίας. 'Αποδεκτοί μεν οῦτω θά δυνηθοῦν να άποβλέψουμε έμπιστοσύνη εις τόναγώνα και να ίδουσιν άναπομνησμένους τους πόθους των, να ίδουσιν Δημάρχον 'Ηγουμενίτης άνθρωπον, ό όποιος ν' άπολαμβάνη κύρους και έκτιμήσεως πολύ πέραν της 'Ηγουμενίτης και της Θεσπρωτίας άκόμη.

και μάς προσδίδουν άγλήν. 'Αν ύπερφηανεύομεθα διότι από της έφηβικής μας ήλικίας ήκολούθησαμεν θαρραλέως τον δρόμον που αυτοί μάς έχαραξαν, άγωνιζόμενοι και θυσιαζόμενοι δια την 'Ελλάδα και συνεχίζομεν, παρά την ήλικίαν μας, με συνεχώς έντεινομένην προσπάθειαν τους ύπέρ του κοινού καλού άγώνος μας, ύποβαλλόμενος και εις προσωπικές ζημίας και διώξεις εκ μέρους σκληροκώρων έχθρών και διαφόρων κοινωνικών παρασίτων, αισθανόμεθα, εν τούτοις, λύπην, διότι δια τό Καστρί, την γεννέτειράν μας, την Πατρίδα των ήρώων και των άκραφών 'Ελλήνων, δεν προσφέρομεν ουσίωδη πράγματα, πέραν της ύπερφηανείας, δι' άνέδειξεν ένα άξίωματικόν, ό όποιος δια των θυσιών του έτίμησε και τό Καστρί και τον τόπον γενικώτερον.

Αισθανόμεθα όμως ύπερφηανείαν διότι μάς έδόθη εύκαιρία ν' άποδείξωμεν τάς ιδιότητας του θάρρους, της αυτοθυσίας, τό πατριωτισμόν και τό τοπικισμόν, που έκληρονομήσαμεν από τους προγόνους μας κατά τον πόλεμον 1940, ως κάτοικοι 'Ηγουμενίτης. Και ιδού τι έκάμειν ήμεις: 'Οταν την πρώτην ήμέραν της έκρήξεως του πολέμου τά 'Ιταλικά άεροπλάνα πετούσαν επάνω από την 'Ηγουμενίτην και ό πληθυσμός τρομοκρατημένος έσπευσεν να σωθώ προς τους έλαίονδας, μόνον ήμεις γινώσκειν της τακτικής του πολέμου, αντί να φροντίζωμεν δια την σωτηρίαν της οίκογενείας μας και άψηφισμέντες τον κίνδυνον της ζωής μας, προσπαθήσαμε να ένθαρρύνωμεν τον πληθυσμόν και άνελθόντες επί της στέγης του καταστήματος Κιοσούγλου, έδίσαμε μογαλοφώνως οδηγίας δια την σωτηρίαν των γυναικοπαίδων. Μάρτυράν γε γονάτων είναι ό κ. 'Ηλ. Πετρίνης.

'Οταν ένας άξίος έπεχείρησε ν' άφοπλίση και να έξευτελίση την αυτήν ή έπομένην ήμεραν δύο συμπόλιτας μας τους κ. Θωμάν Πιτούλην και Εύάγ. Τσώνην, ό τοπικός ένωτισμός μάς ύπεχρέωσε να παρέμβωμεν με κίνδυνον της ζωής μας και με τό χέι' στην σκανδάλη του πιστολίδου δια να προστατεύσωμεν τους συμπολίτας μας. Διάτί δεν έκαμε και άλλος ένας 'Ηγουμενισαίτης αυτό που έκάνομεν ήμεις; 'Οταν τό βράδυ της έπομένης έγινε ό μεγάλος πανικός της 'Ηγουμενίτης και αι 'Αρχαί και ή Χωρική και ό στρατός και 7—8 άξιωματικοί, έγκατέλειψαν την 'Ηγουμενίτην, άκολουθούμενοι από τον πανικόβλητον πληθυσμόν, ό όποιος έγκατέλειψε τά πάντα γάριν της ζωής του, μόνον ήμεις δεν παρασύρθηκεν από την δίνην του πανικού και διατηρήσαντες άκέραιαν την έμφυτη ψυχραιμία μας, έσπευσαν να καταλάβωμεν την 'Ηγουμενίτην, να έγκατασταθώμεν εις τά Γραφεία Δ' Ισσεως Χωρικής, δια να προστατεύωμεν τάς περιουσίας των κατοίκων από τάς λεηλασίας και τον τυχόν ύπάρχοντα πληθυσμόν από κάθε κίνδυνον και να τιμήσωμεν τό όνομα του 'Ελλήνου Άξιωματικού. Εις την έπικίνδυνον αυτήν ένέργειαν έζητήσαμεν την βοήθειαν και άλλων και των σήμερα διεκδικούντων τιμητικά άξιώματα. 'Απαντήσθη ήμεις. Διότι ή άπόπειρα ήτο έπιχειρήσις θανάτου. Μόνον ήμεις δεν μάς έτρόμαξεν ό θάνατος. Καί μαζί με ήμεις και τρεις άλλους συμπολίτας μας, τους κ. Εύάγγελος Τσώνην, τον έτελεσθέντα βραδύτερον άδελφόν του Χρ. Τσώνην και τον άποβίωσαντα ήδη Γιώργο Βασι

Οι φίλοι του κ. Παπασταύρου και γενικώτερα, όσοι πονούν για τον τόπον αυτόν, πρέπει να μελετήσουν με προσοχήν τό κύριον άρθρον της έφημερίδος του «Θ. Νέα» της 15ης Δεκεμβρίου.

Με λίγες γραμμές ό κ. Παπασταύρου τοποθετεί εις την πλέον όρθην θέσιν τό ζήτημα του προσώπου που πρέπει να προτιμηθώ ως Δημάρχος 'Ηγουμενίτης. Πρέπει να ή, γράφει, μόρφωσιν, ικανότητες, ήθος και γνώσιν όχι μόνον των ζητημάτων της 'Ηγουμενίτης, των όποιων τά σπουδαιότερα έχουν έπιλυθώ παρά του παραιτηθέντος Δημάρχου κ. Πιτούλη, αλλά και της Θεσπρωτίας ολόκληρου. 'Ηδύνατο άκόμη περισσότερον να προχωρήσθ ό κ. Παπασταύρου εις τάς ύποδείξεις του 'Αλλά δεν μπορούσε γιατί δεν ήξευρε ποία τά πρόσωπα των ύποψηφίων. Τό κενόν όμως που άφήκε ό κ. Παπασταύρου, όφείλουν να συμπληρώσουν και οι ψηφοφόροι και οι λοιποί Θεσπρωτοί, που γνωρίζουν ποίος εκ των ύποψηφίων κατέχει τά ήθικά προσόντα, έχει την μόρφωσιν και γνωρίζει τά ζητήματα που άπασχολούν γενικώτερα τον τόπον μας. Κι' αυτός είναι ό Διευθυντής της «Πανθεσπρωτικής» κ. Ι. Κ. Οικονομίδης. Διότι αυτόν οῦδέν μπορούν ν' άμφισβητήσουν και οι έχθροι του, ούτε την έντιμότητα, ούτε τον θερμόν τοπικισμόν του, ούτε τάς ικανότητάς του, ούτε την βαθείαν γνώσιν όλων των ζητημάτων που άφορούν τον Θεσπρωτικόν λαόν και τά όποια συνεχώς τον άπασχολούν ως δημοσιογράφον. Διότι μόνον ό Διευθυντής της έφημερίδος μας κ. Οικονομίδης έχει δώσει άπτά δείγματα ότι θυσιάζει τά συμφέροντά του χάριν των γενικωτέρων συμφερόντων και τό άξίωμα θεωρεί ως μέσον έξυπηρετήσεως των συμφερόντων του λαού και όχι δια να έξασφαλίση προσοδοφόρον έπάγγελμα δια τό άτομικόν του συμφέρον.

Οικφίλοι»μας οι 'Αγγλοι!

Κατά τά γραφόμενα των Αθηναϊκών έφημερίδων, οι φίλοι μας οι 'Αγγλογάλλοι έγκατέλειψαν τό Αιγυπτιακόν έδαφος. Καρός είναι να έχ καταλείψουν και τό Κυπριακόν έδαφος, διότι αρκετά οι Κύπριοι ύπέφερον από την δουλείαν των.

Τό «Σύνταγμα» των άπερίβη από την 'Ελληνικήν Κυβέρνησιν και από τον 'Ελληνικόν λαόν διότι ή εφαρμογή του άπέτελει φενάκην. Καί τό αντίθετον προς τό καθολικόν αίτημα του 'Ελληνικού λαού, ό όποιος ένα μόνον ζητεί από τους 'Αγγλους. Να παύσουν τάς άτιμίας και τά έγκλήματα των εις βάρος όμαινών άδελφών μας και να τούς άφήσουν έλευθέρους να ένωθοῦν με την Πατρίδα των 'Ελλάδα.

Τά δάνεια των Τραπεζών

Είναι γνωστή ή οικονομική

λη. Μ' αυτούς τους τρεις γενναίους συμπολίτας άπεφασίσαμε να θυσιάσω την ζωήν μου χάριν της σημερινής μας Πρωτεύουσας. Πού εύρισκον τό τότε ό άνώνυμος συμπολίτης που μάς θεωρεί Καστριώτην και όχι 'Ηγουμενισαίτην και τόσο άλλου, που στην ειρηνική περίοδο, διεκδικούν τίτλους τιμής δια τάς άνυπότακτους προς τον τόπον ήρωείας;

'Αλλ' οι θυσίαι μας ως δημοσιογράφοι δια την έξυπνότητα της 'Ηγουμενίτης και του Νομού ολόκληρου δεν έχουν καμμίαν άξίαν. 'Αλλ' ό άνώνυμος συμπολίτης και έπικριτής μας και θαυμαστής του κ. Μπότση, τι έχει προσφέρει εις τον τόπον τούτον; 'Ας έχει ύπομονήν και θά μάθη. 'Εχομεν κλωστές και για την γούνα του. 'Επί του παρόντος έχομεν να το ειπώμεν ότι την έντιμότητα την δημιουργούν οι θυσίαι. Καί ήμεις έθυσιάσαμεν δια τον τόπον και έχομεν σφαιρίσιν και τά συμφορόντα μας. Καί δικαιούμεθα περισσότερον παντός άλλου να διεκδικήσωμεν τό άξίωμα του Δημάρχου της 'Ηγουμενίτης. 'Ο κ. Μπότσης όμως όχι. Διότι την 'Ηγουμενίτην και τον τόπον μας έξεμεταλέυθη άγρίως δι' (ιδίον λόγ) σμόν και δεν προσέφερε τίποτε, άπολύτως τίποτε ύπέρ αυτής. Καί οῦδένά από λώτας δεσμόν έδημιούργησε με την 'Ηγουμενίτην και τον τόπον μας.

Ι. Κ. Ο.

δυσπραγία που μαστίζει τον μικροεπαγγελματικόν και έμπορικόν μας κόσμον.

Αί Τράπεζαι παρέχουν εις αυτούς δάνεια λήξεως δύο μόνον μηνών. Τό χρονικόν αυτό διάστημα είναι άνεπαρκές δια να συγκεντρώσουν τά χρήματα προς έξόφλησιν. 'Ορθόν και δικαίον είναι να δίδονται δάνεια τριμήνου λήξεως, ως συμβαίνει και με την λαϊκήν Τράπεζαν ή όποια δυστυχώς δεν έχει ένταῦθα ύποκατάστημα.

Είναι δικαίον τό αίτημα τούτο και τό θέτομεν ύπ' όψει της 'Εθνικής και 'Εμπορικής Τραπεζής.

Τό σχολείον

'Αραβοσιίδης

Εις τον Συνοικισμόν 'Αραβοσιίδης (Γολά) έχει συσταθώ πρό πολλού Δημ. Σχολείον. Οι κάτοικοι έχουν συγκεντρώσει τό άσβεστό, άμμόν, δια θέτουν και οικόπεδον.

Χρειάζεται να δοθώ μια πείστευσις δια την θεμελίωσιν του 'Ιδρύματος. Νομίζομεν ότι οι άρμόδιοι δεν πρέπει να μη λάβουν ύπ' όψει των τό δικαιον αίτημα των κατοίκων.

'Η Χονδρεληά,

'Η χονδρεληά συγκεντρώνεται παρά της 'Ενώσεως Συνισμών 'Ηγουμενίτης. 'Ελλείψει όμως δοχείων υάς πληροφούρν ότι έσταμάτησεν ή συγκεντρώσις. Καί έτσι τό πολύτιμον τούτο είδος ύπερτιμή εις πέντε δραχμάς κατ' όκάν. 'Η ζημία των παραγωγών είναι καταφανής και οι άρμόδιοι όφείλουν να λάβουν τ' άναγκαία μέτρα.

Οι τίτλοι

Οι τίτλοι δια τά κτήματα τά άπαλοτριωθέντα πρό του πολέμου 1940 (παραχωρητήρια) πληροφορούμεθα ότι έχουν σταλή παρά του άρμόδιου 'Υπουργείου εις τάς κατά τόπους 'Αρχάς προς διανομήν εις τους δικαιούχους. 'Ορθόν είναι να διανεμηθοῦν τό ταχύτερον διότι οι ένδιαφερόμενοι έχουν λόγους να ρυθμίσουν τάς κτηματικές των σχέσεις μεταξύ των μελών των οικογενειών των κλπ.

Τυπογραφείον

Διονυσ. Κ. Αμαράντου

'Αγ. Πάντων 3 Κέρκυρα

Η ΑΠΟΔΕΣΜΕΥΣΙΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΚΑΘΗΚΟΝ

Μερικοί συμπολίται μας, φίλοι, συμπολεμισταί συνεργάται και συγγενείς μας, έσπευσαν να έκδηλωθοῦν ύπέρ του κ. Μπότση, προτού άκόμη άποσαφηνισθώ ή κατάστασις και γίνη γνωστόν ποσοί και ποιοί θά είναι ύποψηφιοι. Κι' αυτό έγινε χωρίς σβεράν μελέτην των πραγμάτων και από ύπάρχουσιν προδικασμένην ένισχύσιν κάθε προσπαθείας, ή όποια θά έχ ως σκοπόν την έπιβολήν εις τον τόπον μας μιας νέας ήθικής τάξεως πραγμάτων.

'Αφ' οῦ όμως ήδη κατήλθεν εις τον άγώνα ό Διευ'υν ής της έφημερίδος αυτής, οι και λοιποί συμπολίται όφείλουν δια πολλούς λόγους ν' άναθεήσουν τάς άποφάσεις των. Δεν πρέπει να νομίζουν ότι είναι ήθικώς δεσμευμένοι πλέον άπέναντι του κ. Μπότση. 'Αντιθέτως, όφείλουν τίμια και άνδρικά να το έξηγήσουν ότι λόγοι ήθι

κής τάξεως και λόγοι σφέροντος του τόπου, έβάλλει εις αυτούς την ύποχρέωσιν ν' άγκαλίσουν τον άνδρωπον που έχει μαζί των περισσότερους ψυχικούς δεσμούς και άποτελεί έγγύησιν τελεσφόρον και άποτελεσματικόν άγώνος δια την άποκατάστασιν της Ισότητος δικαιωμάτων εις τον τόπον και κατάργησιν της προνομιάς της Θεσπρωτίας και όχι να παραμένουν πιστοί εις μίαν ύποσχέσιν, ή όποια οῦτε πόθους των πρόκειται να ίκανοποιήσθ, ούτε και είναι εύφωτον; με την άρχήν της κοινωτικής άλληλεγγύης και άναγνώρισιν των άξιών. 'Ρέπει να το ειπουν τίμια και άνδρικά ότι άποτελεί μεγαλύτην τιμήν δι' αυτούς, ή ύποστήριξις του Διευθυντού της έφημερίδος μας, διότι έχει στενωτέρους δεσμούς με τον τόπον, διότι δεν έφείσθη οῦτε της ζωής του δια τον τό